

kyndig paa det Omraade, han har muligvis faaet urigtige Forestillinger om det, bliver forstrækket og tror, at noget Forsfærdeligt er paa Færde, hvor der i Grunden ingen Fare er, og gaar derfor hen og foretager Foranstaltninger, som paaføre Amtsrepartitionsfonden betydelige Udgifter, og som ikke ere meget vel begrundede. Jeg tror derfor, at der i alt Fald i Loven maatte staa, at han kun maatte gjøre det efter Indstilling af eller Samraad med Dyrlæger. Eller hvis man tror, at de kunde være personlig interesserede i at faae dette almindelige Tilsyn udført, da de jo vilde tjene Penge derved, kunde man jo f. Ex. bestemme, at Amtsraadet selv skulde tage saadan Bestemmelse. Det er jo Amtsrepartitionsfonden, der betaler det, og der maatte jo være Tid til at faae Amtsraadet samlet og tage en saa alvorlig Bestemmelse som den, at alle Besætningerne i et Distrikt skulde undersøges. — I samme Paragraf findes der en Bestemmelse, som jeg finder fuldstændig rigtig, nemlig at Hingste og Tyre, der ere til almindelig Brug, skulde undersøges af en Dyrlæge og altsaa faae Sundhedsattest; men jeg tror, at der er Anledning til at udvide denne Bestemmelse længere. Den Erfaring, vi have fra i Hjør, synes mig at vise hen til, at der kunde være nogen Anledning til at tilføie i det Mindste Orner i denne Bestemmelse. Til Orner føres som bekendt Søer fra en Mængde forskjellige Besætninger. Hvis det altsaa skulde vise sig, at der i en Besætning, hvor der er en smittet Sygdom, findes en Orne, der benyttes paa den Maade, saa er der virkelig nok saa stor Fare derved, som hvor det er en Hingst eller en Tyr, og jeg ser ikke, at der vil være flere Ulemper ved at lade Orner undersøge end ved at lade de andre Dyr undersøge. — Endnu har jeg kun en lille Bemærkning at gjøre med Henhyn til den Betaling, der skal erlægges til Dyrlægerne for de i det Offentliges Tjeneste udførte Forretninger. Der staar, at Dyrlægen skal have 4 Kr. for hver halve Dag beregnet til 4 Timer — det staar i § 16 — det forekommer mig ikke rigtig tydeligt. Kan en hel Dag paa den Maade blive til Mere end 2 halve Dage? Det vil let kunne regnes ud, at den halve Dag, som Dyrlægen f. Ex. anvender paa et Marked, Rejsen dertil og herfra iberegnet, let vil blive til 12—16 Timer, er det Meningen at det skal divideres med 4? Jeg tror, Loven kan fortolkes paa den Maade, men det er vist ikke Meningen. I alt Fald tror jeg, at det Udtryk, som her staar, vil gjøre det tvivlsomt, hvorledes Betalingen til Dyrlægerne skal beregnes. Det er mig mindre af Betydning, hvilken Beta-

ling man gaar til, om det bliver lidt mere eller lidt mindre, men jeg holder paa, at det, der staar i Loven, skal være tydeligt, saaledes at Ingen kan være i Tvivl om, hvor Meget han skal have, og det forekommer mig ikke, at det Udtryk, der her staar, er aldeles tydeligt. Disse Punkter skal jeg tillade mig at henstille til Overveielse af det Udvalg, som der er talt om, vil blive nedsat, og jeg tvivler ikke paa, at Udvalget saa ud af Forslaget vil kunne frembringe en god og brugbar Lov til Beskyttelse for vort Husdyrbrug.

Bilæg: Det paagældende Lovforslag er ubetinget et Forslag af stor Betydning for Landet og Jordbruget, og jeg haaber, at det i Udvalget maa faa en saa grundig Behandling, som Sagens Bigtighed fortjener og kræver. Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Men der er, til Dels paa Grund af faldne Udtalelser, enkelte Bemærkninger, jeg gjerne vilde gjøre, og der findes et Par Ting, som jeg gjerne vil henlede Opmærksomheden paa, som endnu ikke have været under Omtale. Jeg er enig med den sidste cerede Taler (Tutein), og navnlig er der et Punkt, han fremdrog, som jeg særlig vilde have omtalt; det er det, han sagde med Henhyn til den saakaldte Miltbrandsyge. Jeg har gjort personlig de samme Erfaringer som han, nemlig at Dyrlægerne staa meget usikkert overfor denne Sygdoms Diagnose, og jeg veed af Erfaring, at det kan finde Sted, at Miltbrand bliver erklæret, og at alle de Ulemper, der følge dermed for Cieren og Egnen, kunne finde Sted, og saa viser det sig bagefter, at det ikke er bestemt, at det har været Miltbrand, eller at det i alt Fald kan stille sig høist tvivlsomt. Jeg er derfor ogsaa enig med det cerede Medlem fra Skjeltor (Holstein-Holsteinborg), som stillede sig tvivlsom overfor det Spørgsmaal, hvorvidt en saa stor Myndighed, som denne Lov giver Dyrlægerne, bør lægges i deres Hænder; men det er rigtignok ikke af den samme Grund som han, nemlig at de i deres private Praxis skulde lade sig hilde, saa de ikke skulle se Sygdommen, hvor den er. Jeg frygter tværtimod for, at Dyrlægerne skulle se altfor Meget. Det er ikke muligt, at alle Landets Dyrlæger kunne være i Besiddelse af den videnskabelige Uddannelse, som er nødvendig for til enhver Tid at kunne paapege en farlig Sygdoms Tilstedeværelse, og at lægge det i deres Hænder at paaføre Cieren, Egnen, ja hele Landet alle de Ulemper og Ulykker, der kunne ske ved en feil Opfattelse af en farlig Sygdom, synes jeg